

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIEŃ DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA CYWILNEGO, POSTĘPOWANIA CYWILNEGO, PRAWA RODZINNEGO I OPIEKUŃCZEGO

28 WRZEŚNIA 2026 R.

1. Wyrok sądu okręgowego należy zaskarżyć w części oddalającej powództwo o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu (pkt 1 częściowo oraz pkt 2 w całości). Nie należy skarżyć wyroku w części oddalającej powództwo o ustalenie. W tym zakresie powód nie ma bowiem w okolicznościach niniejszej sprawy interesu prawnego (art. 189 k.p.c.), aby domagać się ustalenia skutecznego odwołania darowizny. Kwestia ta, jako kwestia wstępna, powinna być rozstrzygnięta w ramach dalej idącego powództwa o zwrot darowanej nieruchomości (zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o zwrotnym przeniesieniu prawa własności tej nieruchomości).
2. W apelacji należy wnosić o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uwzględnienie powództwa o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na rzecz powoda własności nieruchomości gruntowej położonej przy ul. Zielonej 8 w Pruszkowie o powierzchni 1 ha, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Pruszkowie, VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzona jest księga wieczysta numer WAlP/00087364/0, która to nieruchomość została darowana pozwanemu umową z dnia 7 kwietnia 2022 r. Ponadto należy wnosić o zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu poprzez obciążenie w całości kosztami postępowania pozwanego (art. 100 zd. 2 k.p.c.). Brak jest podstaw do zgłoszenia wniosku kasatoryjnego, również jako wniosku ewentualnego. Brak okoliczności określonych w art. 386 § 2, 3 i 4 k.p.c.
3. Wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kwota wskazana w pozwie jako wps (art. 26 k.p.c.). Opłata od apelacji (obowiązek jej ustalenia zawarty został w poleceniu do zadania) wynosi 39 900 zł (40 000 zł – 100 zł)
4. W pierwszej kolejności należy zakwestionować podstawę faktyczną zaskarżonego wyroku opartą na ustaleniu, że powód przebaczył pozwanemu. W tym zakresie należy podnieść zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.
5. Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. sprowadza się do błędnej oceny dowodów z zeznań świadka Justyny Nowak, zeznań pozwanego oraz powoda. Skarżący powinien wskazać, że niezasadnie sąd dał wiarę zeznaniom świadka Justyny Nowak oraz pozwanego, a w efekcie niezasadnie odmówił wiary, jako sprzeczными z tymi zeznaniami, zeznaniom powoda. Wydaje się, że dwa argumenty powinny być w tym zakresie podniesione. Po pierwsze niezasadnie sąd uznał, że świadek Justyny Nowak nie jest zainteresowana wynikiem tej sprawy, a tym samym jest osobą bezstronną. Wskazać należy, że pozwany jest dla niej

osobą bliską, zaś rozstrzygnięcie sprawy ma bezpośredni wpływ na sytuację majątkową jej rodziny. Wprawdzie przedmiot darowizny nie wchodzi do majątku wspólnego małżonków (o czym niżej), ale jak wynika z materiału dowodowego, na nieruchomości подарowanej Andrzejowi Nowak małżonkowie mieli wybudować wspólny dom. Po drugie, przeciwko wiarygodności tych zeznań wskazujących na dokonane przebaczenie przemawiają również inne okoliczności tej sprawy – brak kontaktów pomiędzy ojcem i synem poczynając od rzekomego przebaczenia oraz ponowne pisemne wezwania pozwanego do zwrotu nieruchomości. Wskazać należy, że zarówno pozwany, jak i świadek Justyna Nowak pytani o przyczyny braku kontaktów z ojcem, uchylali się od odpowiedzi. Co więcej z ich zeznań wynika, że wcześniej kontakty te były częste – kilka razy w miesiącu. W efekcie zasady logiki przemawiają przeciwko wiarygodności powyższych zeznań. Tym samym za prawdziwą należałoby uznać wersję zdarzeń przedstawioną przez powoda.

6. Zarzut naruszenia art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. dotyczy wadliwego pominięcia wniosku dowodowego powoda o przesłuchanie świadka Aldony Miłej. Błędnie sąd okręgowy uznał, że dowód ten zmierzał wyłącznie do przedłużenia postępowania, gdyż powód powinien ten dowód zgłosić już w pozwie. Po pierwsze, pełnomocnik powoda na rozprawie wyjaśnił dlaczego wcześniej nie zgłosił tego wniosku dowodowego. Po drugie, konieczność przeprowadzenia tego dowodu powstała na skutek treści zeznań złożonych przez Justynę Nowak. Po trzecie w końcu, brak podstaw prawnych do nakładania na powoda obowiązku zgłoszenia wszystkich dowodów w pozwie. Ponieważ nie jest to postępowanie gospodarcze, ani konsumenckie, zastosowanie znajduje ogólna zasada z art. 205¹² § 2 k.p.c., zgodnie z którą strony mają prawo przytaczać twierdzenia i dowody dla uzasadnienia swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy. W sprawie nie znajdowały zastosowania przepisy (jak na przykład art. 205³ § 2 k.p.c., czy art. 205¹² § 1 k.p.c.), które by powyższą zasadę ograniczały. W efekcie w ramach zarzutów naruszenia prawa procesowego można postawić również zarzut naruszenia art. 205¹² § 2 k.p.c.
7. Wraz z zarzutem naruszenia art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. w ramach wniosków apelacyjnych należy złożyć **wniosek w trybie art. 380 k.p.c.** o dokonanie kontroli postanowienia dowodowego sądu pierwszej instancji, w którym pominięto wniosek dowodowy strony powodowej.
8. W odniesieniu do zarzutów naruszenia prawa materialnego należało postawić zarzut naruszenia art. 900 k.c. poprzez jego błędną wykładnię. Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 74 § 1 k.c. jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną bez rygoru nieważności, jest to zastrzeżenie ad probationem. Tym samym możliwe jest również postawienie zarzutów naruszenia art. 73 § 1 k.c. i art. 74 § 1 k.c. Dodać należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy złożenie przez powoda oświadczenia woli o odwołaniu darowizny w formie dokumentowej (mejl) nie było pomiędzy stronami sporne.

Nie było więc konieczne prowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie, a tym samym odwoływanie się do ograniczeń dowodowych przewidzianych w art. 74 § 1 k.c.

9. Zarzut naruszenia art. 899 § 3 k.c. polega na błędnym zastosowaniu tego przepisu, co jest konsekwencją błędnego ustalenia przez sąd, że powód przebaczył pozwanemu.
10. Kolejny zarzut z zakresu prawa materialnego dotyczy naruszenia przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w szczególności art. 31 § 1 k.r.o. (błędna wykładnia prowadząca do zaliczenia przedmiotu darowizny do majątku wspólnego małżonków) oraz art. 33 pkt 2 k.r.o. poprzez jego błędne niezastosowanie dla oceny skutków majątkowych dokonanej darowizny.
11. W apelacji należy sformułować także wniosek o zasądzenie kosztów postępowania za drugą instancję.
12. Z uwagi na datę doręczenia pełnomocnikowi powoda odpisu wyroku wraz z jego uzasadnieniem w dniu 28 września 2026 r., apelacja powinna być wniesiona najpóźniej w dniu 12 października 2026 r.
13. Najistotniejsze elementy wpływające na ocenę rozwiązania zadania to:
 - a) sporządzenie apelacji, a nie opinii,
 - b) właściwe sformułowanie zakresu zaskarżenia oraz wniosków apelacyjnych korespondujących z tym zakresem,
 - c) dostrzeżenie oraz opisanie aspektów naruszenia prawa procesowego i materialnego, co powinno znaleźć wyraz w zarzutach apelacyjnych oraz w uzasadnieniu apelacji,
 - d) zachowanie wszystkich wymagań formalnych i fiskalnych apelacji, w tym należyte wskazanie WPZ oraz prawidłowe wyliczenie opłaty;
 - e) przedstawienie właściwego wywodu, logicznej i pełnej argumentacji, poprawne posługiwanie się językiem prawniczym;
 - f) wniesienie apelacji w ustawowym terminie.